

அருண் தனது காதல் கதையை கொஞ்சம் விமரிசனப்படுத்தி வரலாறு தனியே சொல்ல ஆரம்பிக்கிறான். அதன் போக்கில் கிளக்காதல் கதைகளையும் அலசுகிறான். ஆரம்பத்தில் இந்த உத்தி ஏதோ ஆவணப்படம் ஒன்றின் சாயலை ஏற்படுத்தினாலும், விரைவிலேயே இந்தக் கதை சொல்லும் முறையில் நாம் ஒன்றுகிறோம். வறும்மனதே கதை நகர்வு என்றிருந்தால் இத்தகைய அலசலைச் செய்வதற்கு சாத்தியமற்றுப் போயிருக்கும். அந்த வகையில் இந்தக் கதைக்குப் பொருத்தமான கதை சொல்லும் வடிவத்தை இயக்குநர் உருவாக்கியிருக்கிறார்.

இயக்குநர் பாலாஜி மோகன், முதலில் இந்தப் படத்தைப் படுத்து நிமிடக் குறும்படமாக எடுத்திருக்கிறார். அதில் கவரப்பட்ட நடிகர் சித்தார்த் தனது நண்பர்களின் உதவியுடன் இததைத் தயாரித்திருக்கிறார். ஆக, குறும்படமாக இருந்த ஒரு சின்னக் கருவம் முழு நீளத் திரைப்படமாகக் கச்சிதமாக எடுத்திருப்பது இயக்குநரின் திறமையைப் பறைசாற்றுகிறது.

இனி படத்தின் மலமாகக் காதலைக் கவனிப்போம்.

'பாசத்தையும் சரி, வறும்பையும் சரி பொண்ணுங்க அளவாக்கு பசங்களால காட்ட முடியாது' என்று பார்வதியுடனான பிரிவுக்குக் காரணமான அந்த டம்ளர் சண்டையைப் பற்றி அருண் கிறுக்கிறான். பெண் குறித்த இத்தகைய சித்தரிப்புகள், வசனங்கள் படம் முழுவதிலும் வருகின்றது. ஏற்கெனவே 'பெண் மனது ஆழமானது' போன்ற தத்துவ மத்துக்கள் தமிழ் சினிமாவில் நிரம்பி வழியும் சமீப நிலையில் இங்கு பெண்ணுக்கு கொஞ்சம் 'சமத்துவத்தை' அளித்து விட்டு, அடுத்த கணமே அந்த மத்துக்கள் வீசப்படுகின்றன.

பாசம், வறும்பு இரண்டையும் ஒரு பெண் அதிகமாகக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன? விக்னேஷின் ஒரு தலகை காதலி அவனை அண்ணா என்று கப்பிட்டு விட்டு வறும் ஒருவரைக் காதலிப்பதாகச் சொல்கிறாள். அவளாகக் காதலிக்கும் காதலனோ நேரத்திற்கொரு முறை காதலியை மாற்றுவான். இந்தக் கதையை சொல்லும் அருண், பெண்கள் ஆண்களைத் தெரிவு செய்வதில் சொதப்புவதாகச் சொல்வான். அதே நேரம் தன்னகை காதலிக்கும் போதே வறும் பெண்களைக் காதலிக்கும் திருட்டுத்தனத்தை பெண் கண்டிப்பித்து விடுவாள், அது அவளது தனித்துவமான உள்ளுணர்வு என்றும் கிறுக்கிறான்.

இந்தச் சித்தரிப்புகளில் பகுதியளவு உண்மை இல்லாமல் இல்லை. அதே நேரம் அந்த சித்தரிப்பைத் தாண்டி உள்ளே செல்லும் போது இதன் பொருளே வறும் மாதிரி ஆகி விடுகின்றது. இன்னமும் சகல மட்டங்களிலும் ஆணாதிக் சமீகம் கோலசேசும் போதும், அந்தப் பின்னணியில் உள்ள ஒரு பெண் காதலிக்கும் போதும், காதலை

இத்தகைய டார்ச்சர் காதல்தான் தமிழ் சினிமாவின் காதல் வதேம். இந்த வக்கிரத்தின் பொருட்டு அமிலத்தால் முகத்தையிழந்த பல பெண்களின் கதைகளாகக் கட்டெழுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கட்டெழுத்து அமிலம் வரையிலேயே என்னால் அது விக்னேஷ் போல கட்சி வரையிலேயே வம்படியாக நினைத்து வாழ்வதாகவே இருக்கும். ஒரு பெண் ஒரு காதலனை அல்லது முன் மொழிதலை நிராகரித்து விட்டு வறோ ஒருவனை ஏற்றுக்கொள்ள உரிமையுண்டு என்பதை சம்பந்தப்பட்ட ஆண்கள் ஜனநாயக ரீதியாகக் கட்ட ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அரசியலிலேயே ஜனநாயகத்திற்கு பழக்கப்பட்டாத சமீபம் காதலில் மட்டும் சமத்துவத்தைக் கண்டடைந்து விடுமா என்ன?

படத்தில் வரும் பாண்டிச்சேரி அத்தியாயம்தான் இந்தப் படத்தின் மையம். அங்கே அருண் தனது காதல் பிரிவினை குறித்து கதேதியிடம் பகிர்ந்து கொள்வான். அதே போல கதேதி தனது முதல் காதலனான இராமகிருஷ்ணனை நிராகரித்ததற்கான அதாவது 'பிரேக்-அப்' பிற்கான காரணத்தைக் கூறுவான். அவன் அன்பாக இருப்பான், அதே நேரம் அதிக பொச்சிவ் நெஸ் என்பது பிறகு சந்தேகமாக மாறி வரம்பை மீறும் போது தாங்க முடியாததாக ஆகி விட்டது என்பது கதேதி. இதிலும் கட்ட நிறைய மோனலிசா எஃபக்ட் இருக்கிறது. காதல் நிறைவறும் வரையிலேயே இருக்கும் ஆண்கள், பின்பு காதலியிடம் அதிக உரிமை எடுத்துக்கொள்வதும், அவளை ஒரு கட்டுப்பாட்டாகக் கிடக்க வேண்டிய சொத்து போலவும் நடத்துவது வழக்கம்.

ஐந்தாம் பத்திரிகை பத்திரிகை

காதலிலும், காதல் தெரிவிலும், காதலதைத் தெரிவிப்பதிலும், காதல் நிராகரிப்பை ஏற்காததிலும் சமத்துவம் நிலவாதது போல காதலியை நடத்துவதிலும் சமத்துவம் இருப்பதில்லை. அன்பு, பாசம், நேசம் இன்ன பிற உணர்ச்சி 'இச'மெல்லாம் நம்முடைய சமீப கதையில் சில விதிமுறைகள், கட்டுப்பாடுகளோடுதான் கிடக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகள் மீறப்படும் போது அந்த அளவிலாத அன்பு சட்டென்று மாயமாக மறைந்து விடுகின்றன. பப்ப போல தனது மகளை வளர்த்து, முழுமையாக நேசிக்கும் ஒரு தந்தை தன் மகள் சாதி மாறிக் காதலித்து விட்டால் அதைச் சகிக்கக் கூட முடியாமல் பாசத்தைத் துக்கி ஏறியத் தயங்குவதில்லை.

இது வெவ்வேறு உறவுகளில் வெவ்வேறு விதங்களில் செயற்படக்கூடியது. ஆண்கு அடங்கிக் கிடக்கும் குடும்பம் எனும் நீதியைத் தன் பிறப்பிலிருந்தே உணர்ந்து வாழும் ஒரு ஆண், தனது காதலியையும் அத்தகைய நீதியின் பாற்பட்டே அணுகுகின்றான். அவளது அனாதைத் நடவடிக் கைகளும் தனது அனுமதி பெற்றே நடப்பெற வேண்டாமென்பதிலும் கறாராக இருப்பான். ஆனால் இதெல்லாம் அவளது மலே உள்ள அன்பினால் நடப்பெறும் தவறுகளாகச் சம்பந்தப்பட்ட ஆண்கள் 'பெரிய' மனதுடன் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அது ரொம்பவும் சின்னத் தனமான பண்பு என்பதை அவர்கள் அறிவதில்லை.

பசையான சம்பளத்துடன் வாழும் இன்றைய படித்த தலமையினரில் பண்டைய காதலின் 'கற்பு' வாசம் ஓங்கி அடிக் கும் நிலைமை இல்லலை. படத்திலும் காதல், பிரகே -அப், மீ ண்டும் வறோ ஒரு காதல் என்றெல்லாம் வருகின்றது. நுகர்வாக் கலாச்சார வாழ்வு காரணமாக காதலில் சூயநலமும், காரியவாதமும் மலேலோங்கி இருக்கும் நிலைமையில் பழைய கற்பு, காதல் போனதற் காக மகிழ்ச்சியுற்றாலும், புதிய காதலில் ஜனநாயகம் இருப்பதாக மகிழ் முடியவில்லை. கதேதியின் தோழிகள் இருவர் தங்களுக்குப் பாய் ஃபிரண்ட் இருப்பதால் கண்ட்ரோலாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது, இல்லாத மற்றொரு தோழியாரை வேண்டாமானாலும் சடை அடிக் கலாம் என்று சலித்துக் கொள்வார்கள். நாய்க் குட்டி வதைத் திருப்பது போல பாய் ஃபிரண்ட் வதைத் திருப்பதாக சிவா அவர்களைக் கண்டல் செய்யும் போது அவர்கள் அது உண்மையானது என்பார்கள்.

எனினும் இன்றைய காரியவாதக் காதல் முறிந்து போவதற்கு ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் சூயநலத்தைத் தாண்டியும் வறோ காரணங்களும் இருக்கின்றன. காதல் நிறைவறோவதும், காதலுக்கு உண்மையாக இருப்பதும் எல்லாக் காதலர்களுக்கும் சாத்தியமில்லை. ஆண்கள் தாங்கள் வீழ்த்தி விட்ட காயிடம் தற்போதுதரில் இல்லலை என்பதை வகை சீ க்கிரமே உணருகிறார்கள். வறோ நோட்டமிட்டு அடுத்த காயை வளர்த்துவிட்டு பழைய காயை வெட்டுகிறார்கள். இது ருசி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை என்றால், பெண்ணைப் பொறுத்த வரையில் வசதியான, பாதுகாப்பான வாழ்க்கை என்ற கோணத்தில் காய்களை மாற்றுவதும் இன்றைக்கு வழமையாகி விட்டது.

அந்த வகையில் பார்த்தால் இந்தப்படத்தில் காமடிக் காக வரும் சிவா, ஜெயசிம்மா போன்றோர்தான் ஆண்களின் எதார்த்தமான மனநிலையோடு அதிகம் ஒன்றுகிறார்கள். ஆனாலும் நாயகத்தன்மைக்கு மட்டும் படம் பாரக் கும் ஆண்கள் அருணின் காவியக் காதலோடு ஒன்றுகிறார்கள். அதாவது ஊர் உலகம் சிவா போல இருக்கும் என்பதை ஒத்துக் கொள்பவர்கள், தான் மட்டும் அருண் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். நினைத்து விட்டாவது போகட்டும்.

காதல் குறித்த ஆழமான கிணற்றில் இறங்கி தீர் வாரும் தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் படம், இறுதியில் அப்படி குதிக் காமல் வறோமனே பாவனை செய்வதோடு நின்று விடுகின்றது. காதலில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளின் வழியாக அழகான ஒரு சமீக இயக்கத்தையே படம் பிடித்துக் காட்டும் வாய்ப்பை இயக்குநர் தவறவிட்டு விட்டார். அதனால் அவரது காதல் குறித்த பார்வைகள் நீ யா, நானா போல மமே போக் காகவும் கொஞ்சம் ஆணாதிக்கமாகவும் நின்று விடுகின்றது.

சமீகம் ஜனநாயகமயமாகும் தரத்திற்கேற்பவே காதலும், காதல் குறித்த புரிதலும் இருக்கும். அந்த வகையில் இயக்குநரின் புரிதல் வரம்புகளைப் புரிந்து

